

* P * V * I * S *

* 1 * 6 * 2 * 4 *

- I. Tandem Theologicum Augusto Principi Anhaltino nuptias celebranti con-
secratum à M. Zacharia Wernempezo.
- II. Casuum conjectio, quibus moti Status Regni Bohemæ ad Novi
Regis Electionem processerunt.
- III. Secretissima Instructio Frederico V. Electori Palatino data.
- IV. Sex Refugior ad Christianum Danie Regem Joan. Angelii.
- V. Soteria Academia Wittebergen/æ Johanni Georgio Electori Sax. soluta.
- VI. Idea Principis Boni seu Oratio de Vita et Obitu Johannis Georgii Princi-
pis Anhaltini M. Mæri Frederici Wengelini.
- VII. Panegyricus Parentalis Rudolpho Principi Anhaltino de Fur. d. Eodem.
- VIII. De Vita et Obitu Johannis Georgii Principis Anhaltini D. Cyriaci Heersham.
- IX. Narratio Ubergang de Johanni Georgii Principis Anhaltini Vita et Obitu.
- X. Halitodonia Tremmæ Francofurtane D. Cyriaci Heersham.
- XI. Casparis Renani Evergetes Christianus de Vita et Morte Georgii
a Sebonaici.
- XII. De Industria et Studio Laboris M. Samueh Decemii.
- XIII. De Aëris salubritate et Studiorum Commotitate in valle Joachimini-
gi Gurdem.
- XIV. De Eraytione, Utrum Literarum Cultorib. pht peregrinatio?
- XV. De Origine et Incrementis Cottonie M. Benedicti Ambrosii.
- XVI. De Vita et Morte Joachimii Strasburgi Wilhelmi Strasburgi.
- XVII. Iusta Funeraria Johannis Ezechardi incho. gno. jurece sublata.
- XVIII. Programmæ Publicum Academia Francofurtens.
- XIX. Inistatio Publica ad Doctoratum D. Cyriaci Heersham.
- XX. De Ratione Status et Prudentiâ Regnatiâ Martini Altagii.
- XXI. De Spiritibus Familiaribus.
- XXII. Solemne Funus Octavianij de Sechisen
- XXIII. Exequiæ Solemnes Johanni Christophori Heersham.

~~XIX.~~ 17
RECTOR

ACADEMIÆ FRANCOFURTANÆ

CYRIACUS

HERDESIANUS,

J.U.D. & Pandectarum Professor P.

Idemque pro tempore

Amplissima Facultatis Juridicae Vice-Decanus, & Pro-

motor ritè designatus

Ad festivitatem panegyricam

In quâ

Viris quatuor, ingenio & doctrinâ præstantissimis,
virtute clarissimis,

*Secundum ordinem, quo calculum Antecessoribus juris de se,
studiiq; suis legitimis permiserunt, locatis*

D. DANIELI BURCHARDI, MAGDE-
burgenfi Saxoni, U. J. Licentiatò

D. JOANNI-CHRISTOPHORO HART-
MANNÒ, Francofurt. Marchico.

D. PHILIPPO NEIDLINGERO, FREI-
stadienfi SII.

D. MATTHÆO COLERO, VVITTEM-
bergenfi Saxoni.

Supremos in utroq; jure honores, & Doctura insignia

III. Non. Junij anno clo. I. CXXII.

ritu sollemni conferet

Omnes omnium academiæ ordinum Proceres

& Cives amiciè invitât.

LITERIS

HARTMANNIANIS.

CECILIA

1712

1712

1712

1712

1712

1712

1712

1712

1712

1712

1712

1712

1712

1712

1712

1712

1712

1712

1712

1712

1712

1712

1712

1712

1712

1712

Augusta historia scriptor Suetonius, qui Caesarum
vitae eadem libertate, quâ illi vixere, in literas
miserit, C. Caligulam, quo nec servum meliorem ul-
lum, nec deteriorem dominum fuisse vulgi sermo-
nibus usurpatum, de Juris-consultis frequenter jactare
solitum scripsit: se effecturum; ne quid respondere possent,
præter Aequum: vel, ut Conmanus legit, Eccum. Ne-
faria verò vox, & tali Casare, qui monstrum potius ho-
minis, quam homo, & natrix populo Romano ac Phaethon
orbiterarum fuit, digna: quæ declarat, illum, ut unam
ante fato populo cervicem optavit, quò facilius unico ictu
abscindi posset; sit a Juris-consultorū scientiæ usum omnem
abolere; & vel in factam æquitatem, vel in Principis au-
toritatem omnia referre voluisse: quo haut scio an quid-
quam reipub. perniciosius esse possit. Enimverò qui jus ci-
vile aut contemnendum, aut penitus abolendum pu-
tat: ne is M. Tullij, viri gravissimi & in rebus gerendis
præclarissimè versati, sensu, vincula non modò judicio-
rum revellit: sed etiam utilitatis, vitæque communis.
Cum enim inter molitam, ut sic dixerim, seu perpolitam
humanitate, & immanem vitam nihil tam interfit, quam
jus & vis: horum utro uti volumus, altero carendum, eri-
rit. Si vim volumus exstingui: jus valeat necesse est: quo
sublato nihil jam est, quare exploratum cuiquam esse
possit, quid suum, quid alienum sit. Sin verò judicia displicent
aut nulla sunt: vis dominetur necesse est: per quam si
litigiâ

litigiâ terminantur, quid à bellorum confusione pax tranquilla distabit? ut præclare Gothorum & Italiae Rex Theodoricus apud Cassiodorum loquitur. Legum enim verò reperta est via, & sacra reverentia: nihil ut manu, nisi proprio ageretur indultu. Nam si caussam manus agat armata, quid opus est homini linguâ? aut unde pax esse creditur, si sub civilitate pugnetur? ut iterum Theodoricus. Duo quidem disceptandi genera Oratorum, consultissimus Cicero facit: unum jure, alterum vi: sed iustudium demum probat, cum illud locum habere non potuit. Quod si jure civili abolito jus nec in armis; quo, de mente Varronis,

qui pote plus, urget: pisces ut sæpe minutos
magnū comest: ut aves enecat accipiter;
nec in Siciliâ, ut Xenophon in Symposio scripsit, in crumenâ & loculis esse volumus: si inquam, non in armis & fortunis, ut Dangmarus olim Turingiæ Comes, Heinrici I. Imperatoris natu maximus filius, omnia ponimus: aut ad æquitatem recurrendum fuerit, aut ad Principis auctoritatem: ut quemadmodum Pythagoræi quondam suum $\alpha\upsilon\tau\acute{o}\varsigma$ habebant; ita caussidici legum loco vocem *Ecce*, seu *Ecce illum*, scilicet Principem, cujus voluntas legis loco sit, usurpent: quorum neutrum reipubl. vel ad tranquillitatem vel ad firmitatem conducit. Si enim non ex scriptis legibus, sed ex æquitate & opinione cujusq., ac naturali iudicio caussæ dijudicandæ, & controversiæ dirimendæ:

menda sunt: nec pariliter & aequaliter jus dicitur omni-
bus; nec suū cuiq; quod in praeceptis juris non possemū est,
possemo licet loco positum, tribuetur. Rectam quippe o-
portet esse regulam, ad quam cetera adaequantur: quae, si
recta non est ipsa, non facile, quae applicantur, corriget.
Aequitatem autem ex suo quisq; cerebro aliam atq; aliam
sibi fingere solet: dum, quot capita, ut trivis sermo prover-
bio tanquam syngrapha confirmatus, tot sunt & sententi-
ae. Et refert Xenophon: cum procerioris statura puer, sed
curta amictus tunicā, alterum pusillum, cui ad talos usq;
demissa vestis erat, exisset: suūq; illum, & se illius veste
induisset: Cyrum arbitrum delectum, auditā causā, secun-
dum raptorem sententiam tulisse: quod aequum putaret, u-
numquemq; sibi congruā veste uti. Sed addit quorvis mel-
le dulcior Orator & historicus: post latam sententiam Cy-
rum à magistro vapulasse: qui suum cuiquam auferri non
aequum, sed iniquum censeret. Tum verò è repub. magis est
imperare leges, quam magistratus seu homines: quia illa,
ut optimè non optimi in Romanā iuventute adolescentes
abud lactea eloquentia fonte manantem Livium loquun-
tur, res surda sunt & inexorabilis; nihilq; laxamenti ac
venia habent, si quis modum excefferit: & neq; gratiā, neq;
odio, neq; irā, neq; misericordiā flectuntur: & cum omni-
bus unā & eadem voce loquuntur. Hi verò licet optimi, ta-
men illis, quos iam dixi, animi motibus obnoxij sunt: & in-
ter amicum atq; inimicum discrimen norunt: saepeq; vela-

gratia, beneficio, deterioribus adfectibus pandunt. Proinde philosophica sapientia dux Aristoteles, cujus auctoritatem nostrinon aspernantur auctores, cum disputasset in politicis, utrum melius sit regi ab optimo viro, an ab optimis legibus: multaq; in utramq; partem argumenta collegisset: ad postremam ita concludit: Qui legem dominari jubet: is Deum & leges dominari jubet: qui verò hominem jubet esse principem: is hominem & belluam principes esse jubet. Cupiditas enim bellua quædam est: atque animi libido pervertit & magistratus, & optimos quosque viros. At lex est mens & ratio constans & quieta, & omnium libidinum cupiditatumque motibus vacua. Quando igitur jure potius & legitimo judicij tramite, quam vi & ferro; legibusq; scriptis magis, quam vel non scriptâ aequitate, vel Principum & magistratum voluntate lites terminari & controversas dijudicari expedit: facile intelligimus, opus esse in communi vitâ & civili societate juris legumque consultis: non qui leges ut ceram habeant, & pro animo aut quaestu suo huc illuc ducant & flectant: sed qui earum & morum cum ad respondendum, tum ad agendum & cavendum sint periti: atq; hoc scientiæ genere quam plurimis profint. In tribus enim hisce ferè Jurisconsulti officium, si Antonio apud Ciceronem fidem arbitramur, est positum: ut possit nempe & respondere de jure; quod superiore nostroq; ævo est clientibus consulere: & causas agere;

quod

quod Advocatorum Causidicorumq; nunc munus est : &
sibi ac consultoribus cavere : tum ut cautius res suas a-
gant : tum ne praestigiis atq; officii eorum, quibus cum-
contrahunt, circumveniantur & ledantur. Hac qui cum
laude, hoc est, cum fide & probitate possunt : eorum domus
totius civitatis quasi quoddam est oraculum : ab illis, tan-
quam ab Apolline, responsa vitæq; consilia postulantur : il-
lis aurea munera, tanquam Apollini Delphico, deferuntur :
illorum januam magna semper turba frequentat : &
qui dubij atq; incerti ad eos accedunt, acceptis, tanquam
à Deo, responsis firmi atq; certissimi dirimitur. Possunt
autem illa, certe quidem ad ea adspirant, qui liberalibus
disciplinis præculi à primis legum cunabulis, & legitime
scientiæ elementis, ad summa juris-prudentiæ fastigia ple-
no, quod ajunt, gradu adscenderunt : rerumq; divinarum
& humanarum noticiam, justis atq; injustis scientiam mul-
tis lucubrationibus & vigilijs, & transmarinis ad cele-
berrimos legum magistros, ac disciplinæ foræsis ministros,
susceptis peregrinationibus sibi compararunt : suiq; fidu-
ciam habentes è scholis & umbrâ, ad fori & rerum lucem
actionemq; testimonio publico ornati, venire gestiunt : &
Themidi Minervam miscent. Quorum in numero apud
nos hoc tempore quatuor sunt ingenio, virtute & do-
ctrinâ præstantissimi viri : quos tam in examine priva-
to, quam publicâ disputatione, quam seorsim singuli diver-
sis temporibus habuerunt, satis spectatos Amplissimus
noster

noster Ordo, summo in utroq[ue] jure honoris titulo dignos ju-
dicavit. In illis est Dn. DANIEL, M. AARONIS, Eccle-
siastæ quondam Magdeburgensis vigilantissimi F. M. AA-
RONIS, ad D. Udalrici in eadem repub. ministri verbi
primarij frater germanus, BURCHARDI. Hic cum in gy-
mnasio patriæ, & nobilissimâ Roslebianâ ad Onestrum in
Thuringiâ sub GEORGIO ROLLENHAGIO & CHRIS-
TIANO PODENSTEINIO, viris sollertiss. & dexterrimis
ingeniorum formatoribus, pietatis & organicarum
disciplinarum fundamenta jecisset, & philologiæ in primis
operatus esset: juris-prudentiæ, practicarum scientiarum
principi, sublime & subtile ingenium suum addixit: & an-
te sexennium circiter VVittebergensem primo, inde Je-
nensem adit academiam: inibiq[ue] per quadriennium in-
tegrum in juris tam publici quàm privati adytis, viam
monstrantibus, & lumina menti præpendentibus Clariss.
illis juris luminibus, viæq[ue] ducibus, D. Barthol. Reufne-
ro, Val. Gulielmo Forstero; Ortolpho Fomanno, Do-
minico Arumæo, Valentino Rimerio, & VVerthero
Mühlpfortio longè se penetravit. Illinc discedens ad
nos venit: & in auditorio Philosophico de politicis qua-
stionibus, ad jus publicum pertinentibus, in juridico de
materiâ tutelarum publicè respondit, pulcrèq[ue] stetit. Mox
ad peregrinationes, ingenij melius formandi & judicij
firmandi causâ, animum adjiciens, perlustratâ Silesiâ,
Bobemiâ, Borussia, Daniâ ad Neptuni filios Batavos
venit.

venit: & Lugduni aliquandiu studiis vacavit. Post
Themidis castra in inchoatâ Juliâ posita secutus est: &
posteaquam ibi hibernavit, inde se movens, Athenas
hasce Marchicas se retulit: ac quem ab Amplissima
nostro Ordine, ritu nostri ævi, Licentiati in jure titu-
lum petebat, post habitam Kal. Novembribus supe-
rioris anni de juribus majestatis disputationem pu-
blicam a. d. VIII. Eid. ejusdem mensis, me conferente,
obtinit. Quâ dignitate ornatus, & licentiam ad sum-
mum in jure honorem adspirandi, eumq;, cum vellet,
consequendi nactus, sine morâ domuitionem paravit:
nec multo post tempore Jenam multis sibi nominibus
charam repetiit: unde, occasione sibi oblatâ minori-
bus sumtibus supremum illum honorem adipiscendi, ad
nos redux factus ceteris sese Dnn. Candidatis adjun-
xit. Quos inter proximum ab ipso locum tenet Dn.
JOHANNES-CHRISTOPHORUS
HARTMANNUS, acutissima mentis, & mode-
stissime frontis juvenis: quem ab avo JOANNE
HARTMANNO, viro prudente & honorato,
Bibliopolâ & civæ hujus academie spectato; & post
ejus mortem à patre FRIDERICO HART-
MANNO, viro ornatissimo, primâ statim ætate,
magistris optimis in disciplinam traditum; & in omni
philosophiâ (cujus studio ingenia magis quàm ullâ re

B

aliâ

aliã acuumtur: longè ut majori jure Philosophia ingeniorum, quam in a fortitudinis eos appellari possit) publicè privatimq; institutum; & aliquoties de partibus illius expedite, argute, & firmiter, cum applausu omnium, in publico respondere meminimus: græceque, & latinè inter paucos doctum, stilo utroque facilem, & tam prosã quam numeris adstrictã oratione promptum esse novimus. Hac suppellectile mundã nitidãq; comparatã legum & justitiæ sacraria inijt: ductoribus primis, DN. MATTHIA POLENIO, J. C. nuper Antecessore celeberrimo, nunc Serenissimo Electori Brandenburgico ab intimis consiliis, publicè: & M. CHRISTOPH. NE ANDRO, Professore Politico, privatim. Telam studiorum legalium, domiguam exorsus erat, in celebrioribus Germania academiis pertexuit: & in Salanã primum D. FOM ANNO, ARUMÆO, & JOANNI SVEVIO, cujus etiam mensã triennium usus est; tum in Marpurgen- si D. HERMANNO VULTEJO, & JOANNI GOEDDEO, viris inter duces & antesignanos ad Jurisrudentiam ponendis, operam dedit: ut de iis, qui Giesã, & Colonia Ubiorum (nam & in his academiis aliquandiu vixit, & multa vitæ idonea memoriã infixit) magnã cum laude & successu jura docent, nihil jam dicam. In patriam ante biennium, &

quod:

quod excurrit, reducem, & egregia pietatis, probita-
tis, ac doctrinae specimina dantem Magnificus & No-
biliss. Vir, DN. JOANNES à Benckendorff / Se-
renissimo Electori Brandenburgico à consiliis interiori-
bus, & Neomarchiae Cancellarius, in Pammin &
Drenovo Hereditarius, literarum & literatorum,
nostraeque imprimis academiae Fautor honorandus, Fi-
lio suo unico, uniceque charo, excitati ingenij & excel-
lentis indolis adolescenti, in Gallias profecturo comi-
tem adjunxit. Quo in itinere DN. HARTMAN-
NUS visis Helvetijs in Allobrogibus substitit: inde,
Sabaudia perlustrat à nobiliss. Galliarum provincias
ingressus est: & cum biennio illic, non tam oculos variis
& admirandis rebus spectandis, quam animum sum-
mis in omni doctrinarum genere viris audiendis pa-
visset ac saturasset, retrogressus in Germaniam, Ma-
gnifico Parenti Filium nobilissimum saluum atque
incolumem, & quod majus, doctrinam & moribus pro-
bè excultum reddidit: seque ipsum suis hìc stitit.

Eandem cum prioribus studiorum orbitam tenuit
DN. PHILIPPUS NEIDLINGER Frei-
stadiensis: qui jactis bonarum literarum, & prima-
rum artium in scholâ patriâ & Fraustadiensi, & Gy-
mnasio Gorlicensi fundamentis Lipsiam profectus,
privatim D. Christophoro Preibisio, publicè D.

Leopoldo Hackelmanno, & Justo Mejero in utro-
que jure instituendum sese dedit. Illinc Jenam &
Marpurgum se contulit: ubi & inter convictores Pe-
tri-Eliae Schroteri J. C., postea Cancellarij Larven-
burgici; & inter auditores ac familiares tum eorum,
quos ante nominabam, juris Antecessorum, tum D.
Antonii Matthæi fuit: quorum omnium vivâ voce,
linguaque plectro omnia legalis scientiæ semina in a-
nimi ejus arva felicissimè inserta sunt. Verus enim
verò sermo est, ait maximus ille Medicorum post
Hippocratem & natura peritiss. Galenus, quem ple-
rique artifices in ore habent: quod non idem sit
neque simile à vivâ voce discere, & ex libro legere:
& alibi, optimam esse doctrinam, qua vivâ voce tra-
datur. Neque enim quenguam ex libro nauclerum,
aut alterius artis artificem evadere: cum libri sint
ijs, qui ante eruditi fuerunt, monumenta: non rudium
& indoctorum doctrina perfecta. Sed ad Dn. Neid-
lingerum redeo, qui Marpurgo discedens Giessam ivit:
& inter ceteros Helfrici-Ulrici Hunnii institutio-
ne & conversatione cum fructu usus est. Tandem
parentum voluntate Heidelbergensem & Argenti-
nensem in Germaniâ, Parisiensem & Aurelianensem
in Galliâ, Lovaniensem in Brabantiâ academias vi-
dit: & cum iisdem valedixisset, ac in Germaniam re-
dixisset,

dijisset, Colonia & Marpurgi iterum aliquandiu se te-
nuit: donec in patriam revocatus è multis aliis seli-
geretur, qui nobilissima gentis & generosissima mentis
Equitum quorundam Silesiorum Eporus fieret, &
studiorum morumque inspector. His comitatus an-
te annum ad nos accessit; & in legitima scientia pala-
stram magno animo & magnâ spe, qua ipsum non frui-
strata est, incubuit. Non aliam Competitoribus suis
viam ingressus est DN. MATTHÆUS COL-
ERUS VVittembergensis: cujus genus, ex ipsius civi-
lis sapientia stirpe generatum rectè dixerimus. MAR-
TINI is COLERI, ejus, qui de alimentis egregium
tractatum scripsit, Filius, & non opum magis quam
virtutum heres est: MATTHÆI autem VVESENBE-
CII, J. C. Germania summi, cujus de humanitate &
doctrinâ nunquam quisquam ita magnificè dicet,
quin id virtus ejus exsuperet, ex filiâ Nepos. Idem
cum lacte materno succum pietatis & probitatis in-
suxit: & cum in scholis Magistris scientissimis, & domi
optimo præceptore uteretur, paucorum annorû spacio
rudimenta scholastica præterveclus est, ita ut mul-
torum oculos in se converteret. Cum id ætatis jam
esset, ut in latifundio juris pedem ponere posset; VVit-
teberga in patriâ D. Reulnerum, Forsterum; Myr-
tilleti D. Dionysium Gothofredum, librorum beluo-

nem, Daniëlem Nebelium, & Reinerum R. F.
Bachovium Echium J. C. Excellentissimos & Au-
tecessores illarum academiaram celeberrimos docen-
tes sedulo audiens civilis prudentie fluente cupi-
dissimo pectore hausit: hunc postremum etiam, acu-
tissimum virum, mensæ ejusdem participem habuit,
& summâ sibi familiaritate conjunctum. Ac ne,
genitali solo semper adfixus sterile sceret, sed in aliud
atque aliud translatus robur & incrementum su-
meret, atque in virtute & doctrinâ magis magisque,
succresceret: exterâs quoque academiâs adeundas
sibi duxit: & primò quidem Genevensem in Sabau-
diâ ad Lemanium lacum: deinde verò Aurelianen-
sem, Parisiensem & Bituricensem, ubi Cathedram,
quam Sol ille juris- prudentie & omnium bonarum
literarum JACOBUS CUFACIUS quondam federat,
adoravit: & ubique id egit, quò ipsum indoles præ-
clara, & Avi materni atque Parentis, quos non ali-
ter ipse semper respicit, atque cynosuram navigantes,
splendor & exempla vocabant. Quatuor hosce vi-
ros, honesto omnes loco natos, & in studiis legalibus
præclare hic & alibi versatos, crastino die, quod fe-
lix & faustum esse non Legifera Ceres, sed DEUS
Opt. Max. verus ille θεομοφός & jubeat, ex Sere-
nissimi Principis ac Domini, DN. GEORGII
VVIL-

WILHELMI, Marchionis Brandenburgici, &
S. R. Imperii Archicamerarii & Electoris, &c.
Domini nostri clementissimi concessu, & Amplif-
simi nostri ordinis decreto, in Capitolium honoris de-
ducere, jurisque Casarei ac Pontificij Doctores re-
nunciare constitui. Quod cum non in convivis &
beluantium circulis, non in obscuris urbis hujus angu-
lis, nec paucorum hominum conventiculis; sed in cla-
rissimo urbis loco, in templo cathedrali sacratissimo,
& literatissimorum hominum concursu maximo fieri
amet: amanter à vobis, Florentissimi academiae Ci-
ves, peto: ut sequestratis nonnihil studiis vestris, post ho-
ram XII. in loco jam dicto, magno numero consuatis:
& honorificam vestram presentiam sollemnem actum ex-
ornetis: eademque operam & Civili sapientia, rei san-
ctissimam cultum; eiusdemque Professoribus observanti-
am & respectum; & nobis benivolentiam & amorem;
& Dnn. Candidatis adfectum & applausum tacitum
comprobetis: ac dignitatem ipsam gratulemini, DE-
UM precati, ut bono publico exercendam. Quod
supereſt, quàm condecet pietate & sanctimoniâ Cœleste
Numen poscimus: ut Serenissimo nostro Principi,
& Conjugi ac Proli ejus Illustrissimæ omnia, quæ
perpetuanda felicitati in hac vitâ, & consequendæ
beatitati in alterâ facere queant, largâ manu suppe-
ditet.:

ditet: & nobis sub imperio ac tutelâ Serenissimæ Cel.
situdinis ejus, auream pacem porro conservet: fax illi
que, ut apud vicinos, qui vel nature cognatione, vel
religionis societate nobis juncti, sedatis perniciosiss.
bellorum tumultibus, & animis dissentientium Prin-
cipum aut mitigatis, aut reconciliatis, quod bellicala-
mitas introduxit, hoc pacis lenitas sopiat. Bene vale-
te: & ad spectandum audiendumque frequentes veni-
te. P. P. IV. Non. Junij, anno post Christum
natum clō. lō. cxxii.

M. C. N.

Nh 122

ULB Halle

3

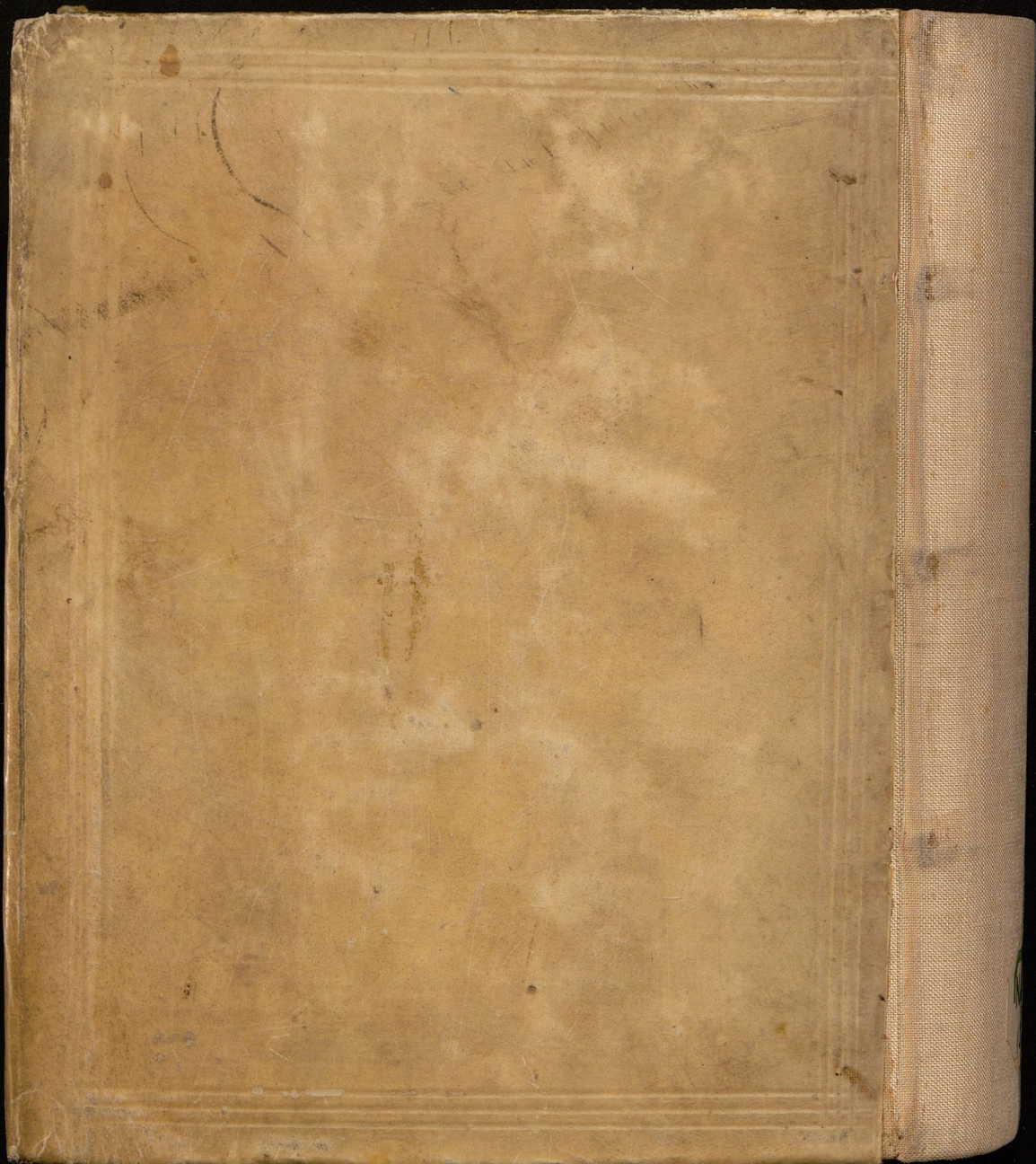
002 714 272

st

1017

^{XLV. 17}
RECTOR
ACADEMIÆ FRANCOFURTANÆ
CYRIACUS

HERDESIANUS,
J.U.D. & Pandectarum Professor P.
Idemque pro tempore
Amplissima Facultatis Juridicæ Vice-Decanus, & Pro-

motor ritè designatus
Ad festivitatem panegyricam
In quâ

Viris quatuor, ingenio & doctrinâ præstantissimis,
virtute clarissimis,

Secundum ordinem, quo calculum Antecessoribus juris desce,
studijs suis legitimis permisissent, Jucatis

D.N. { DANIELI BURCHARDI, MAGDE-
          burgensi Saxoni, U. J. Licentiato
          JOANNI-CHRISTOPHORO HART-
          MANNO, Francofurt. Marchico.
          PHILIPPO NEIDLINGERO, FREI-
          stadiensis SII.
          MATTHÆO COLERO, VVITTEM-
          bergeni Saxoni.

Supremos in utroq; jure honores, & Docturæ insignia

III. Non. Junij anno cl. I. CXXII.
ritu sollempni conferet

Omnes omnium academiæ ordinum Proceres
& Cives amicè invitât.

LITERIS
HARTMANNIANIS.